

REPORTATGE

Art en contínua interrupció

Tortosa mostra fins a l'abril alguns dels premis artístics convocats des del 1949, guardons que han anat apareixent i desapareixent pel recel que en ocasions han causat en el públic

A l'exposició, l'escultura 'Maternitat' de Soriano-Montagut (Medalla Querol 1949) ocupa un lloc preeminent.

TORTOSA Redacció

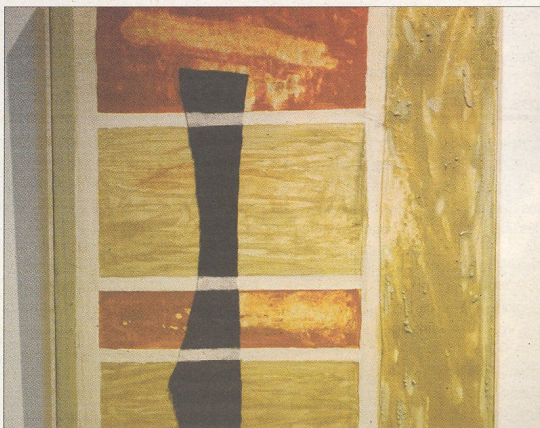
Els esforços per fer reviscolar la cultura al territori, després d'una guerra civil que la va ferir profundament, a Tortosa es va traduir en un corrent que va bregar per erigir-lo altre cop. El Cercle Artístic va impulsar algunes accions per potenciar aquest àmbit, i una de les que van reeixir més va ser la convocatòria d'uns premis centrats en diferents vessants. El 1949, Tortosa va posar en marxa la Medalla Gimeno de pintura; la Casanova, d'aquarel·la; la Marquès, de dibuix, i la Querol, d'escultura. Entre totes, el llegat artístic de la capital del Baix Ebre va augmentar amb obres d'alguns dels grans noms ebrencs, com per exemple Ferran Arasa, Francesc Todó, Ramon Noé o Innocenci Soriano-Montagut.

Aquests guardons van viure diverses etapes, amb canvis substancials entre una i altra, apareixent i desapareixent de la programació cultural especialment en el segon terç de segle xx. El motiu d'aquesta fluctuació sovint s'ha vist acompanyada per la manca de suport popular a la tria de guanyadors fetes pels especialistes, un fet que ha sigut el detonant de la desaparició en diferents moments. El 1965 reapareixen, encara que només en la modalitat de pintura, i es mantenen fins dos anys més tard. L'avantguarda de les obres premiades va provocar fortes crítiques al jurat, que van suposar una nova interrupció dels premis, l'última etapa dels quals es va reintentar el 1982 i va durar fins al 1989.

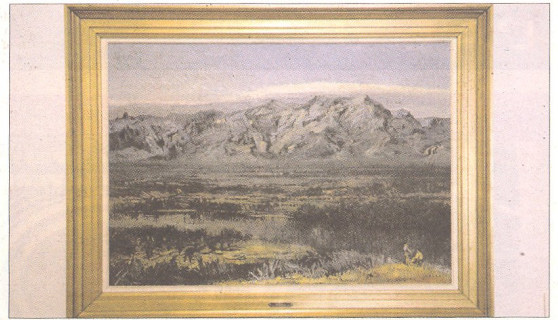
Ara, la sala d'exposicions Antoni Garcia de l'antic Escorxador fa un repàs a l'etapa de vigència de les medalles artístiques de Tortosa, una mostra que estarà oberta fins al 31 de març. ■

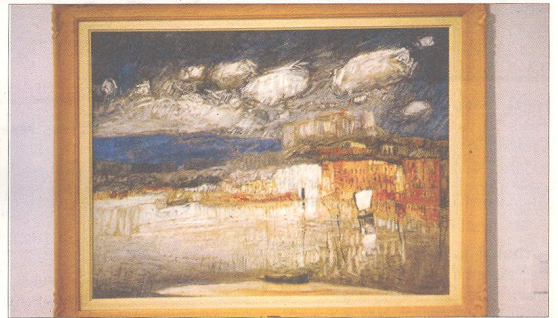
'Alta sociedad', de l'Equip Crónica (1967), una de les tries més polèmiques.

Maite Pellicer, última Medalla Gimeno (1989), amb aquesta obra sense nom.

'Mont Caro', de Ferran Arasa, va guanyar la primera Medalla Gimeno (1949).

Tres anys més tard, Arasa va tornar a guanyar amb 'L'Ebre cap al tard'.

Les 'Dones' de Carles Mensa (1965), una altra obra 'massa' avantguardista.

'Interior de cafè en moviment' (J. Queralt), una de les últimes guanyadores.